

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszálvázás

389.35

Szerző:

Hely

Cím: *Megadóztatják a szórakozást*

Idő

"1916"

Forrás: *Világ*

Személy

*Bzn.**1916 VIII/2*

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Megadóztatják a szórakozást

A főváros másfélmillió korona bevételt vár a vigalmi adótól

Megadóztatják a szórakozást is. A fővárosnak új bevételi forrásokra van szüksége, hogy a háborus terheket fedezhesse és az új bevételi források közt szerepel a vigalmi adó is, amelyről dr. Berczel Jenő tanácsos igen alapos tanulmányokra valló, érdekes és értékes kommentárral kísért javaslatot készített. Berczel tanácsnok javaslata abból indul ki, hogy akkor, amikor a háborus idők egyre újabb és újabb terheket raknak a városi és magán háztartásokra, nem lenne igazságos, ha a teherviselésből épp azokat mentesítenék, akik szórakoznak és vígadnak. Dr. Berczel tehát meg akarja adóztatni a színházjárást, az orfeum, a cirkusz, a mozi és táncmulatságot, a kártyázást, a hangversenyt, a bálót és ebből a sok mindenféle mulatságból vigalmi adó címén évente másfélmillió koronát akar bevenni. A vigalmi adó nem új formája a jövedelmi forrásnak. Külföldön már régóta pénzelenek belőle a városok. Berlin 1912-ben 1.150.000 márkát, Köln 550.000 márkát, Páris 1911-ben 6.300.000 frankot szedett be vigalmi adó címén. Sőt jövedelmez a vigalom és a szórakozás Nagyváradnak, Miskolcnak és Brassónak is. A főváros közgyűlésén Vázsonyi Vilmos vette föl az ideát, hogy a vigalmi adót meg kell csinálni Budapestnek is. Az új adóról való szabályzat-tervezetet, amelyet dr. Berczel Jenő tanácsnok és Sebő Béla adóhivatali számtanácsos írt alá, ma tették közzé.

Mint a tervezet hangsúlyozza, a vigalmi adó nem a jövedelmet, nem a nélkülözhetetlen élet-szükségleteket sújtja adóval, hanem a jövedelemnek csak azt a részét éri, amelyet az egyes a maga igényei szerint fordít szórakozásra és így a község a vigalmi adóban voltaképpen csak attól szed szolgáltatást a köz javára, aki arra képes és akkor, mikor arra képes. A vigalmi adó nem érinti a megélhetésre fordított keresetet, jövedelmet, csak ennek fölöslegét szerzi meg a köz javára.

A vigalmi adó a belépőjegyek árának, illetve az ezt helyettesítő díjaknak rendesen tíz százaléká. A belépőjegy árának husz százalékát kell fizetni a vigalmi adó fejében: a) az orfeumban, kabaréban, variétében, valamint az oly zárt, fődíjt mulatóhelyeken, melyekben a dohányzás meg van engedve, b) a löversenyeken és ügetőversenyeken, c) a különféle bálókön és táncvigalmakon, d) az idegen nyelvű színi-, opera- és operettelőadásokon.

Végül huszszázalékos vigalmi adót kell fizetni a kártyajátékért egyfelől a kártya használatáért, illetve a kártyajátékból folyóan fizetett díj, másfelől az egyesületet (kaszinót, kört, klubot, társulatot) esetleg megillető nyereségrészesedés teljes összege után. Az adófizetési kötelezettség szempontjából belépődíjnak kell tekinteni a ruhátári díjnak azt a részét is, amely kalap, bot, ernyő után a 10 fillért, kabát után a 20 fillért meghaladja, sőt amennyiben a program, színlap, tárgymutató, ismertető stb. megvétele kötelező, úgy ezeknek az árát is, ha ezek darabonként 20 fillernél, hangversenyeknél 40 fillernél föbbe kerülnek. Az u. n. tisztelet-, szabad- és ingyenjegyeket a minőségüknek megfelelő rendes, illetőleg felemelt, vagy mérsékelt áru jegy értéke után kell vigalmi adó alá vonni.

A vigalmi adót a főváros részére az a vállalat lesz köteles beszédni, mely a vigalmat vagy szórakozást rendezi. Az új adó beszéde úgy történik, hogy a megadóztatott jegyre városi bélyeget ragasztanak, vagy pedig a városi bizonyos átalányösszegben állapodik meg a vállalko-

zóval.

Mentes a vigalmi adó alól: a tudományos intézeteknek és társaságoknak, valamint iskoláknak kizárólag tudományos-, közművelődési-, oktatási vagy nevelési célokat szolgáló előadásain, felolvasásain és mutatóványain való megjelenés, az állam vagy a székesfőváros által fenntartott muzeumok és képtárak látogatása, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat, a Nemzeti Szalon, valamint más kormányhatóságilag jóváhagyott alapszabályok alapján működő kizárólag művészeti társulatok által rendezett oly kiállítások látogatása, melyek képző- vagy iparművészeti termékek bemutatásán kívül más, egyébként adóköteles szórakozást nem nyújtanak, a főváros által fenntartott állat- és növénykertek látogatása, valamint — az állandó cirkuszt kivéve — az állat- és növénykert területén rendezett mulatságokon, szórakozásokon való részvétel és az ott rendezett mutatóványok megtekintése, a Szt. Margitszigetre való belépés, a városligeti és népligeti mutatóványos telepek, valamint a vásárterek népies szórakozásain való részvétel, ide nem értve a cirkuszi, színházi és mozgóképelőadásokat; végül mentesek a vigalmi adó alól azok, akik a m. kir. Operaház előadásain a 3 (három) koronánál, a Nemzeti Színház, a Várszínház, a Népszínház és Népopera előadásain a 2 K 50 fillér (kettő korona 50 fillér)-nél, az Uránia-színház előadásain az 1 K 50 f (egy korona 50 fillér)-nél, hangversenyen a 2 (kettő) koronánál olcsóbb jegy ellenében, cirkuszelőadásokon pedig, valamint a mozgóképek (kinemaszkécsesek) bemutatásain a kétféle legolcsóbb —, de 80 fillernél nem drágább — jegy valamelyike ellenében vesznek részt.

A szabályrendeletbe ütköző minden cselekményt, vagy mulasztást a szegényalap javára fizetendő 50 koronától 1000 koronáig pénzbírsággal büntetik.

A javaslat kimutatást ad a vigalmi adó alól eső jövedelmekről is. Ime:

	korona
Színházak évi jövedelme	4,448.000
Mozik évi jövedelme	4,050.000
Cirkusz évi jövedelme	150.000
Hangversenvek évi jövedelme	100.000
Egyéb előadások, mutatványok és ver- senyek	300.000
Orfeumok és kabarék	2,025.000
Ló- és ügetőversenyek belépőjegyeiből	800.000
Bálok, mulatságok	100.000
Kártyajátékok	500.000
Mindössze	12,473.000

Az új adótervezet feltevése szerint tehát Bu-
dapest népe évente körülbelül tizenharmadfél-
millió koronát költ szórakozásra és a tervezet sze-
rint ezután 1,589.800 korona jutna vigalmi adó-
ban a fővárosnak. Ugy gondoljuk, hogy az adó-
tervezet készítői nagyon pesszimisztikusan állított-
ák össze a kimutatást, mert a pesti ember, a
mi számításunk szerint csaknem mégegyszer-
ennyit költ évenként szórakozásra és ebbe a szór-
akozásba nincs is beleszámítva a pezsgőzés,
amely már nem is szórakozás, hanem mulatság.
A pezsgőfogyasztásra a főváros különben is kü-
lön adót fog kiróni.